ಪತಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ಮತಿ ಬೇಡಿ ಪಾರ್ವತಿ–
ಸುತಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿದಳು ॥ ಪ ।

ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸುತ್ತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಸ–
–ದ್ಗತಿಯಾಗಲೆನುತ ಪೇಳಿದಳು ।
ಸುದಾಮನೆಂಬೋರ್ವ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಹೊದಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಆಶನವಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥

ಗದಗದ ನಡುಗುತ ಮಧುರ ಮಾತಾಡುತ
ಸದನದೊಳಿರುತಿದ್ದನಾಗ ।
ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲೆದ್ದು ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮದ ಮುಗುಸಿ
ನಾಥನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತಲಿ ॥ ೨ ॥

ಪಾತ್ರರ ಮನೆಹೋಗಿ ಯಾಚನೆಯನೆ ಮಾಡಿ
ಗ್ರಾಸ ತರುವನು ತಾನು ಮುಷ್ಟಿತುಂಬ ।
ಪತಿವ್ರತೆ ಹೆಂಡತಿ ಪತಿ ತಂದದ್ದೆ ಸಾಕಿಂದು
ಹಿತದಿಂದ ಪಾಕ ಮಾಡುವಳು ॥೩ ॥

ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಪತಿಗೆ ಭೋಜನ ಬಡಿಸಿ
ಮತಿವಂತಿ ಉಳಿದದ್ದುಂಬುವಳು ।
ಹಸಿವೆ ತೃಷಗಳಿಂದ ಅತಿ ಕ್ಲೇಶವಾಗಿದ್ದು
ಪತಿ ಕೊಡ ಮಾತನಾಡಿದಳು ॥೪ ॥

ಗತಿಯೇನು ನಮಗಿನ್ನು ಹಿತದವರ್ಯಾರಿಲ್ಲೆ ಸ–
–ದ್ಗತಿಯೇನೆನುತ ಪೇಳಿದಳು

ಪೊಡುವಿಯೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲೆ
ಒಡನೆ ಆಡಿದ ಗೆಳೆಯರಿಲ್ಲೆ ॥ ೫ ॥

ಕೆರೆದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿರಸು ಮಾತೆಹೇಳುವ
ಹಿರಿಯರು ದಾರಿಲ್ಲೆ ನಿಮಗೆ ।
ಚಿಕ್ಕಂದಿಲೋದಿಲ್ಲೆ ಹೆತ್ತವರೆಹೇಳಿಲ್ಲೆ ।
ಉತ್ತಮ ಗುರುಗಳಿಲ್ಲೇನು ॥ ೬ ॥

ಹೊತ್ತುವೇಳೆಗಾಗೋ ಮಿತ್ರರು ಯಾರಲ್ಲೆ
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು ಕ್ಲೇಶದಲಿ ।
ಮಡದಿಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸಿ
ಹುಡುಗನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ॥ ೭ ॥

ಗುರುಕುಲವಾಸದಲಿ ಹರಿ ನಾವು ಓದಿದ್ದು
ಹರಿ ಹೊರ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಲ್ಲಾ ।
ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇತಕೆ ಅನ್ಯರಪೇಕ್ಷಕೆ
ಮನ್ನಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ರೆಂದಳು ॥ ೮ ॥

ಇನ್ನೇನು ಕೊಡತಿಹ ಹರಿ ಮುಂದ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ
ಚನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿದನಾಗ ಕುಚೇಲ ।
ಗಾಬಿರಿಆದಳು ಸಾಗಿ ತಾ ನಡದಳು ।
ಬೇಗೆ ತಂದಳು ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅವಲ್ಲಕ್ಕಿ ॥ ೯ ॥

ಬಾಗಿ ವಸ್ತ್ರದಳು ಬೇಗ ಕಟ್ಟೀಕೊಟ್ಟು
ಹೋಗಿ ಬರ್ರೆನುತ ಹೇಳಿದಳು ।

ಅಂಗಳವನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕೆ ಬಂದನು
ಹಂಗ ಹಾರಿ ಹೋದಿತೆಡಕೆ॥ ೧೦ ॥

ಮಂಗಳವಾಗುವುದು ರಂಗನ ದರುಶನ ।
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಾಗುವುದು ।
ಬಾಗಿಲನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು
ಕಾಗಿ ಹಾರಿ ಹೋದವು ಬಲಕೆ ॥೧೧ ॥

ಆಗುವದು ನಮಗಿನ್ನು ಆಗುವದು ಶುಭಚಿನ್ಹ ।
ಆಗುವದು ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಹೇಗೆಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಂದಕೆ ನಡಿದೆನು
ಕಂಡನು ಕಮಲಪುಷ್ಪಗಳ ॥ ೧೨ ॥

ರಂಗನ ಹೆಂಡರಿಗೆ ಹೆರೆಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳ ।
ಹರಿಯುವ ಜಲವೆಲ್ಲ ಹರಿಯಭಿಷೇಕವೆಂ-
-ದುಹರುಷದಿಂದಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ॥ ೧೩ ॥

ಕರದಲಿ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಪುರದ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ।
ಹರಿ ಹ್ಯಾಗೆ ದೊರಕುವೆನಂದ ।
ನಿಂತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನಂತರೊಪದಿ ಧ್ಯಾನ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ಧರಿಸಿದ ದಶರೊಪ-
-ದಿಂದ ಬಂದೆನ್ನ ಕಾಯೆಂದ ।

ಹರಕು ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಹರಿಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ
ವಿಪ್ರನ ಕಂಡು ಚಾರಕರು ॥ ೧೫ ॥

ಬರಬೇಡಿರೊಳಗೆ ಹಿರಿಯಪ್ಪಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲ
ತಿರುಗಿ ಹೋಗೆನುತ ಹೇಳಿದರು ।
ಅಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಅಂಜಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಇಂದಿರಾರಮಣಗೆಹೇಳಿರೆಂದ ॥ ೧೬ ॥

ಹೆಸೆರು ಸುಧಾಮನಂತೆ ಹಸಿದು ಬಂದಾನೆಂದು ।
ವಸುದೇವತನಯಗೆ ಹೇಳಿರೆಂದ ।
ಕೇಳಿದ ಹರಿಯೆದ್ದು ಬಹಳ ಹರುಷದಿಂದ
ಬೇಗನೆ ಕರಿತನ್ನಿರವನ ॥ ೧೭ ॥

ಹೋಗು ಹೋಗೆಂದರೆ ಸಾಗಿ ಮುಂದಕೆ ಬಂದು ।
ಬಾಗಿಲಕೆ ಬಂದ ಸುಧಾಮು ।
ಬಂದ ಭಕ್ತನ ನೋಡಿ ಆನಂದದಿಂದೆದ್ದು
ವಂದಿಸಿ ಆಸನವ ಹಾಕಿದರು ॥ ೧೮ ॥

ಚಂದದಿಂದಲಿ ಕರೆವ ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡುತ
ಬಂದ ಕಾರಣವ ಕೇಳಿದರು ।
ಮಂದಗಮನೆ ಸಹಿತೆ ತಂದ ಉದಕದಿಂದ
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಪಾದ ತೊಳೆದ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೧೯ ॥

ಗಂಧಕೇಶರ ಹಚ್ಚಿ ಚಂದ ಚಾಮರದಿಂದ
ಅಂದದಿ ಗಾಳಿ ಬೇಸಿದರು ।

ಹಸಿದು ಬಂದಾರೆಂದು ಹಸಿವೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥ
ಹಸನಾದ ಹಣ್ಣು ಸಕ್ಕರೆಯು ॥ ೨೦ ॥

ಕುಸುಮನಾಭನು ತಾನು ಪನ್ನೀರು ತಂದಿಡೆ ।
ಉಂಡು ಕೈತೊಳೆದ ಸುಧಾಮು ।
ಮಂದರಧರಗಿನ್ನು ಸುಂದರ ಸತಿಯರು
ತಂದರು ತಬಕ ವೀಳೆಯನು ॥ ೨೧ ॥

ಇಂದಿರೆರಮಣನು ಬಂದ ಸುಧಾಮಗೆ
ಚಂದದಿ ಮೆಲೆದರು ವೀಳೆಯನು ।
ಶ್ರಮ ಬಹಳವಾದೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರೆಯಂದು
ಸಳೆಮಂಚ ತಂದುಹಾಕಿದರು । ೨೨ ॥

ಶಾಲು ಸಕಲಾತಿಯು ಮೇಲಾದ ಹಾಸಿಗೆ ।
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದನು ಸುದಾಮು ।
ಅಂದನ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಂದಗಮನೇರ ಬಿಟ್ಟು
ಬಂದು ಮಲಗಿದನು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ॥ ೨೩ ॥

ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಮರಿಸುತ ।
ಆನಂದದಿ ಹರಿಯು ಸುದಾಮು ।
ಅಂದಿನ ಸ್ನೇಹವು ಇಂದೀಕೆ ನೆನಪಾಯ್ತು
ಬಂದಿರಿ ಬಹುದಿನಕೆಂದ ॥ ೨೪ ॥

ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇಹರೇನು ನಿಮಗೆಂದ ।
ಇಂದಿರೆ ರಮಣ ಕೇಳಿದನು ।

ಹೆಂಡತಿ ಕಳುಹಿದಳು ರಂಗನ ದರುಶನ
ಕೊಂಡು ಬಾರೆನುತ ಪೇಳಿದಳು ॥ ೨೫ ॥

ತಂದೆದ್ದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವೇತಕೆ
ತಂಡುಲ ವಸ್ತ್ರವ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದನು ।
ಮುಷ್ಟಿತುಂಬವಲಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕಿದ ಹರಿ ಬೇಗ
ನಕ್ಕರು ಸತಿಯರೆಲ್ಲ ॥ ೨೬ ॥

ಇಷ್ಟೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಗಟ್ಯಾಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿಯೆ
ಕೊಟ್ಟನು ಭಕ್ತಿಗೈಶ್ವರ್ಯ ।
ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಚದುರೆಯರ ಕರಿಸಿದ
ಕೋಡಿಸಿದರೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಂಡುಲವ ॥ ೨೭ ॥

ಉಳಿಸಿದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಉಣಲಿಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ
ಬೇಕೆಂದು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟೀದರು ।
ರನ್ನದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಚೌಕಟ್ಟು
ಹೊನ್ನ ಹೊಸ್ತುಲವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ॥ ೨೮ ॥

ರನ್ನ ಮಾಣಿಕ ಬಿಗಿದ ತೊಲಿ ಕಂಬ ಗಿಳಿಬೋದು
ಪನ್ನಗಶಯನ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ।
ಇರಿರಿ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ತ್ವರೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡುವಿರಿ
ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಅಂದ ॥ ೨೯ ॥

ನೆರೆಹೊರೆಯಾರಿಲ್ಲ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳಿಹಳು
ಇರಲಿ ನಾ ಹೇಗೆ ಪೇಳೆಂದ ।

ಪಾದಕೆ ಎರಗಿ ತಾ ಸಾಗಿ ಮುಂದಕೆ ಬಂದ
ಬಾಗಲಕೆ ಬಂದ ಸುದಾಮ ॥ ೩೦ ॥

ಹೋಗಿರಿ ಹಿಂದಕೆ ಹೋಗಿಬರುತೇನೆನಲು
ಬಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ।
ಮುಂದೆ ಬಂದನು ಇಂದೇನೊ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ
ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಲೇನೆಂದಾ ॥ ೩೧ ॥

ನಿಂತನು ಓಣಿಯಲಿ ಮಂದಿರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ।
ಹೆಂಡತಿಯ ಕಂಡನು ಸುದಾಮ ।
ಮಂದಿರವನೆಲ್ಲವ ಕಂಡನು ಐಶ್ವರ್ಯ
ಚಂದದಿಂದಾಭರಣ ಕಂಡ ॥ ೩೨ ॥

ಇಂದಿರಾಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ
ಬಂದಿತು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ।
ರವಿವಾರ ಹಾಡಿದರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವಾಗುವದು
ಬಂಜಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವವು ॥ ೩೩ ॥

ಬರಡೆಮ್ಮ ಕರೆಯೋದು ಬಡತನ ಹಿಂಗುವದು
ಗುರುವಾರ ಹಾಡಿದವರಿಗೆ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಧ್ಯಾನ ಮೌನದಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ
ನಾನಾ ಸಂಪತ್ತು ಪಡಿದೆರು ॥ ೩೪ ॥

ಆದರ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಗತಿ ಮೋಕ್ಷ ಇರಲೆಂದು
ಶ್ರೀಹರಿ ಕೊಡು ದೇವ ಸಿರಿಯ ।

ಇದು ಭಾಗವತವೆನ್ನಿ ಇದು ಭಾಗವತವೆನ್ನಿ
ಇದು ಭಾಗವತಕೆ ಕೇಳಿಗಳು ॥ ೩೫ ॥

ಇದಕೆ ಪ್ರಿಯನು ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ ವಿಟ್ಠಲ
ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವನು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ।೩೬ ॥

पतिय पादक्कॆरगि मति बेडि पार्वति–
सुतगॆ वंदनॆय माडिदळु ॥ प ।

अति भक्तियिंदलि सुत्तिसुव जनरिगॆ स–
–द्गतियागलॆनुत पेळिदळु ।
सुदामनॆंबोर्व सूक्ष्मद ब्राह्मण
हॊदियलिक्किल्ल आशनविल्ल ॥ १ ॥

गदगद नडुगुत मधुर माताडुत
सदनदॊळिरुतिद्दनाग ।
प्रातःकालदलॆद्दु नित्य कर्मद मुगुसि
नाथन ध्यान माडुतलि ॥ २ ॥

पात्रर मनॆहगॊगि याचनॆयनॆ माडि
ग्रास तरुवनु तानु मुष्टितुंब ।
पतिव्रतॆ हॆंडति पति तंदद्दे साकिंदु
हितदिंद पाक माडुवळु ॥३ ॥

अतिभक्तियिंदलि पतिगॆ भोजन बडिसि
मतिवंति उळिदद्दुंबुवळु ।
हसिवॆ तृषगळिंद अति क्लेशवागिद्दु
पति कॊड मातनाडिदळु ॥४ ॥

गतियेनु नमगिन्नु हितदवर्यारिल्लॆ स–
–द्गतियेनॆनुत पेळिदळु
पूडुवियॊळगॆ निम्म ऒडहुट्टिदवरॆल्लॆ
ऒडनॆ आडिद गॆळॆयरिल्लॆ ॥ ५ ॥

कॆरॆदु कूडिसिकॊंडु बिरसु मातॆहेळुव
हिरियरु दारिल्लॆ निमगॆ ।
चिक्कंदिलोदिल्लॆ हॆत्तवरॆहेळिल्लॆ ।
उत्तम गुरुगळिल्लेनु ॥ ६ ॥

हॊत्तुवेळॆगागो मित्ररु यारल्लॆ
मत्तॆ केळिदळु क्लेशदलि ।
मडदिमातनु केळि मनदलि योचिसि
हुडुगनागिरलिक्के होगि ॥ ७ ॥

गुरुकुलवासदलि हरि नावु ओदिद्दु
हरि हॊर्तु इन्नूब्बरिल्ला ।
इन्नॊब्बरॆतकॆ अन्यरपेक्षकॆ
मन्निसि होगि बॆंदळु ॥ ८ ॥

इन्नेनु कॊडतिह हरि मुंद इडलिक्के
चन्नागि केळिदनाग कुचेल ।

गाबिरिआदळु सागि ता नडदळु ।
बेगे तंदळु पक्कद मने अवल्लक्कि ॥ ९ ॥

बागि वस्तदळु बेग क ीको ु ॅ
होगि बरॆनुत हेळिदळु ।
अंगळवनु बि ु ॅ मुंदके बंदनु
हंग हारि होदितेडके॥ १० ॥

मंगळवागुवुदु रंगन दरुशन ।
संदेहविल्लदागुवुदु ।
बागिलनु बिट्टु सागि मुंदक्के बरलु
कागि हारि होदवु बलके ॥११ ॥

आगुवदु नमगिन्नु आगुवदु शुभचिन्ह ।
आगुवदु हरिकृपेयिंद ।
हेगेंद ब्राह्मण मुंदके नडिदेनु
कंडनु कमलपुष्पगळ ॥ १२ ॥

रंगन हेंडरिगे हेरेळिगे बेकेंदु
तेगेदुकोंडनु कमल पुष्पगळ ।
हरियुव जलवेल्ल हरियभिषेकवें–
–दुहरुषदिंदले तुंबिकोंडु ॥ १३ ॥

करदलि हिडिकोंडु पुरद बागिल मुंदे ।
हरि ह्यागे दूरकुवेनंद ।
निंतनु ब्राह्मणरनंतरोपदि ध्यान
अंतरंगदल्लि माडुतलि ॥ १४ ॥

संतोषदिंदलि धरिसिद दशरोप–
–दिंद बंदेन्न कार्येंद ।
हरकु वस्त्रवनु ॅ हरिध्यान माडुव
विप्रन कंडु चारकरु ॥ १५ ॥

बरबेडिरोळगे हिरियप्पण्णेयिल्ल
तिरुगि होगेनुत हेळिदरु ।
अंद मातनु केळि अंजिद ब्राह्मण
इंदिरारमणगेहेळिरेंद ॥ १६ ॥

हेसेरु सुधामनंते हसिदु बंदानेंदु ।
वसुदेवतनयगे हेळिरेंद ।
केळिद हरियेद्दु बहळ हरुषदिंद
बेगने करितन्निरवन ॥ १७ ॥

होगु होगेंदरे सागि मुंदके बंदु ।
बागिलके बंद सुधाम ।

बंद भक्तन नोडि आनंददिंदॆद्दु
वंदिसि आसनव हाकिदरु ॥ १८ ॥

चंददिंदलि करॆव हिडिदु मातनाडुत
बंद कारणव केळिदरु ।
मंदगमनॆ सहितॆ तंद उदकदिंद
चंददिंदलि पाद तॊळॆद कृष्ण ॥ १९ ॥

गंधकेशर हच्चि चंद चामरदिंद
अंददि गाळि बेसिदरु ।
हसिदु बंदॊरॆंदु हसिवॆगॆ तक्कंथ
हसनाद हण्णु सक्करॆयु ॥ २० ॥

कुसुमनाभनु तानु पन्नेरु तंदिडॆ ।
उंडु कैतॊळॆद सुधाम ।
मंदरधरगिन्नु सुंदर सतियरु
तंदरु तबक वॆळॆयनु ॥ २१ ॥

इंदिरॆरमणनु बंद सुधामगॆ
चंददि मॆलॊदरु वॆळॆयनु ।
श्रम बहळवादॆ विश्रमिसिकॊळ्ळिरॆयंदु
सळॆमंच तंदुहाकिदरु । २२ ॥

शालु सकलातियु मेलाद हासिगॆ ।
मेलॊ मलगिदनु सुदाम ।
अंदन रात्रियलि मंदगमनेर बि ु
बंदु मलगिदनु श्री हरियु ॥ २३ ॥

हिंदिन वृत्तांत ऒंदॊंदु स्मरिसुत ।
आनंददि हरियु सुदाम ।
अंदिन स्नेहवु इंदीकॆ नॆनपाय्तु
बंदिरि बहुदिनकॆंद ॥ २४ ॥

हॆंडति मक्कळु इहरेनु निमगॆंद ।
इंदिरॆ रमण केळिदनु ।
हॆंडति कळुहिदळु रंगन दरुशन
कॊंडु बारॆनुत पेळिदळु ॥ २५ ॥

तंदॆद्दु कॊडलिक्के संदेहवेतकॆ
तंडुल वस्त्रव हिडिदु जग्गिदनु ।
मुष्टितुंबवलक्कि मुक्किद हरि बेग
नक्करु सतियरॆल्ल ॥ २६ ॥

इष्टे साकु ऎंदु गव्यागि कै हिडियॆ
कॊ नु भक्तिगैश्वर्य ।

हदिनारु साविर चदुरेयर करिसिद
कोडिसिदरेल्लरिगे तंडुलव ॥ २७ ॥

ऊळिसिद अवलक्कि उणलिक्के मार्गक्के
बेकेंदु बिगिदु क ीदरु ।
रन्नद बागिलिगे चिन्नद चौक ु
होन्न होस्तुलव निर्मिसिद ॥ २८ ॥

रन्न माणिक बिगिद तोलि कंब गिळिबोदु
पन्नगशयन निर्मिसिद ।
इरिरि नाल्कु दिवस त्वरे याके माडुविरि
इरलिक्के बारदे अंद ॥ २९ ॥

नेरेहोरेयारिल्ल तरुणियोब्बळिहळु
इरलि ना हेगे पेळेंद ।
पादके ऎरगि ता सागि मुंदके बंद
बागलके बंद सुदाम ॥ ३० ॥

होगिरि हिंदके होगिबरुतेनेनलु
बागि कैमुगिद श्रीहरियु ।
मुंदे बंदनु इंदेनो कोडलिल्ल
हेंडतिगे हेळलेनेंदा ॥ ३१ ॥

निंतनु ओणियलि मंदिर सिगलिल्ला।
हेंडतिय कंडनु सुदाम ।
मंदिरवनेल्लव कंडनु ऐश्वर्य
चंददिंदाभरण कंड ॥ ३२ ॥

इंदिरापतियन्नु कंडु बंदुदरिंद
बंदितु सकल संपत्तु ।
रविवार हाडिदरे राजकार्यवागुवदु
बंजिगे मक्कळागुववु ॥ ३३ ॥

बरडेम्म करेयोदु बडतन हिंगुवदु
गुरुवार हाडिदवरिगे ।
श्रीनिवासन ध्यान मौनदिंदलि माडि
नाना संपत्तु पडिदेरु ॥ ३४ ॥

अदर विषय तिळिदु गति मोक्ष इरलेंदु
श्रीहरि कोडु देव सिरिय ।
इदु भागवतवेन्नि इदु भागवतवेन्नि
इदु भागवतके केळिगळु ॥ ३५ ॥

इदके प्रियनु नम्म पुरंदर वि ल
इदरिंद मुक्ति कोडुवनु सत्य सत्य ।३६ ॥

పతియ పాదక్కెరగి మతి బేడి పార్వతి–
సుతగె వందనెయ మాడిదళు ॥ ప ।

అతి భక్తియిందలి సుత్తిసువ జనరిగె స–
–ద్గతియాగలెనుత పేళిదళు ।
సుదామనెంబోర్వ సూక్ష్మద బ్రాహ్మణ
హొదియలిక్కిల్ల ఆశనవిల్ల ॥ ౧ ॥

గదగద నడుగుత మధుర మాతాడుత
సదనదొళిరుతిద్దనాగ ।
ప్రాతఃకాలదలెద్దు నిత్య కర్మద ముగుసి
నాథన ధ్యాన మాడుతలి ॥ ౨ ॥

పాత్రర మనెహోగ్గి యాచనెయనె మాడి
గ్రాస తరువను తాను ముష్టితుంబ ।
పతివ్రతె హెండతి పతి తందద్దె సాకిందు
హితదింద పాక మాడువళు ॥౩ ॥

అతిభక్తియిందలి పతిగె భోజన బడిసి
మతివంతి ఉళిదద్దుంబువళు ।
హసివె తృషగళింద అతి క్లేశవాగిద్దు
పతి కొడ మాతనాడిదళు ॥౪ ॥

గతియేను నమగిన్ను హితదవర్యారిల్ల స-
-ద్గతియేనెనుత పేళిదళు
పూడువియొళగె నిమ్మ ఒడహుట్టిదవరెల్ల
ఒడనె ఆడిద గెళెయరిల్ల ॥ ౫ ॥

కెరెదు కూడిసికొండు బిరసు మాతెహేళువ
హిరియరు దారిల్ల నిమగె ।
చిక్కందిలోదిల్ల హెత్తవరెహేళిల్ల ।
ఉత్తమ గురుగళిల్లేను ॥ ౬ ॥

హొత్తువేళెగాగో మిత్రరు యారల్ల
మత్తె కేళిదళు క్లేశదలి ।
మడదిమాతను కేళి మనదలి యోచిసి
హుడుగనాగిరలిక్కె హోగి ॥ ౭ ॥

గురుకులవాసదలి హరి నావు ఒదిద్దు
హరి హొర్తు ఇన్నొబ్బరిల్లా ।
ఇన్నొబ్బరేతకె అన్యరపేక్షకె
మన్నిసి హోగి బర్రెందళు ॥ ౮ ॥

ఇన్నేను కొడతిహ హరి ముంద ఇడలిక్కె
చన్నాగి కేళిదనాగ కుచేల ।
గాబిరిఆదళు సాగి తా నడదళు ।
బేగె తందళు పక్కద మనె అవల్లక్కి ॥ ౯ ॥

బాగి వస్త్రదళు బేగ కట్టికొట్టు
హోగి బర్రెనుత హేళిదళు ।
అంగళవను బిట్టు ముందకె బందను
హంగ హోరి హోదితెడకె॥ ౧౦ ॥

మంగళవాగువుదు రంగన దరుశన ।
సందేహవిల్లదాగువుదు ।
బాగిలను బిట్టు సాగి ముందక్కె బరలు
కాగి హోరి హోదవు బలకె ॥౧౧ ॥

ఆగువదు నమగిన్ను ఆగువదు శుభచిన్హ ।
ఆగువదు హరికృపెయింద ।
హేగెంద బ్రాహ్మణ ముందకె నడిదెను
కండను కమలపుష్పగళ ॥ ౧౨ ॥

రంగన హెండరిగె హెరెళిగె బేకెందు
తెగెదుకొండను కమల పుష్పగళ ।
హరియువ జలవెల్ల హరియభిషేకవెం-
-దుహరుషదిందలె తుంబికొండు ॥ ౧౩ ॥

కరదలి హిడికొండు పురద బాగిల ముందె ।
హరి హ్యాగె దూరకువెనంద ।
నింతను బ్రాహ్మణరనంతరొవది ధ్యాన
అంతరంగదల్లి మాడుతలి ॥ ౧౪ ॥

సంతోషదిందలి ధరిసిద దశరొప–
–దింద బందెన్న కాయెంద ।
హరకు వస్త్రవనుట్టు హరిధ్యాన మాడువ
విప్రన కండు చారకరు ॥ ౧౫ ॥

బరబేడిరొళగె హిరియప్పణ్ణెయిల్ల
తిరుగి హోగెనుత హేళిదరు ।
అంద మాతను కేళి అంజిద బ్రాహ్మణ
ఇందిరారమణగెహేళిరెంద ॥ ౧౬ ॥

హెసెరు సుధామనంతె హసిదు బందానెందు ।
వసుదేవతనయగె హేళిరెంద ।
కేళిద హరియెద్దు బహళ హరుషదింద
బేగనె కరితన్నిరవన ॥ ౧౭ ॥

హోగు హోగెందరె సాగి ముందకె బందు ।
బాగిలకె బంద సుధామ ।
బంద భక్తన నోడి ఆనందదిందెద్దు
వందిసి ఆసనవ హాకిదరు ॥ ౧౮ ॥

చందదిందలి కరెవ హిడిదు మాతనాడుత
బంద కారణవ కేళిదరు ।
మందగమనె సహితె తంద ఉదకదింద
చందదిందలి పాద తొళెద కృష్ణ ॥ ౧౯ ॥

గంధకేశర హచ్చి చంద చామరదింద
అందది గాళి బేసిదరు ।
హసిదు బందారెందు హసిపెగె తక్కంథ
హసనాద హణ్ణు సక్కరెయు ॥ ౨౦ ॥

కుసుమనాభను తాను పన్నీరు తందిడె ।
ఉండు కైతొళెద సుధామ ।
మందరధరగిన్ను సుందర సతియరు
తందరు తబక వేళెయను ॥ ౨౧ ॥

ఇందిరెరమణను బంద సుధామగె
చందది మెలెదరు వేళెయను ।
శ్రమ బహళవాదె విశ్రమిసికొళ్ళిరెయందు
సళెమంచ తందుహాకిదరు । ౨౨ ॥

శాలు సకలాతియు మేలాద హాసిగె ।
మేలె మలగిదను సుదామ ।
అందన రాత్రియలి మందగమనేర బిట్టు
బందు మలగిదను శ్రీ హరియు ॥ ౨౩ ॥

హిందిన వృత్తాంత ఒందొందు స్మరిసుత ।
ఆనందది హరియు సుదామ ।
అందిన స్నేహవు ఇందీకె నెనపాయ్తు
బందిరి బహుదినకెంద ॥ ౨౪ ॥

హెండతి మక్కళు ఇహరేను నిమగెంద ।
ఇందిరె రమణ కేళిదను ।
హెండతి కళుహిదళు రంగన దరుశన
కొండు బారెనుత పేళిదళు ॥ ౨౫ ॥

తందెద్ద కొడలిక్కె సందేహపేతకె
తండుల వస్త్రవ హిడిదు జగ్గిదను ।
ముష్టితుంబవలక్కి ముక్కిద హరి బేగ
నక్కరు సతియరెల్ల ॥ ౨౬ ॥

ఇష్టె సాకు ఎందు గట్యాగి కై హిడియె
కొట్టను భక్తిగైశ్వర్య ।
హదినారు సావిర చదురెయర కరిసిద
కోడిసిదరెల్లరిగె తండులవ ॥ ౨౭ ॥

ఊళిసిద అవలక్కి ఉణలిక్కె మార్గక్కె
బేకెందు బిగిదు కట్టిదరు ।
రన్నద బాగిలిగె చిన్నద చౌకట్టు
హొన్న హొస్తులవ నిర్మిసిద ॥ ౨౮ ॥

రన్న మాణిక బిగిద తొలి కంబ గిళిబోదు
పన్నగశయన నిర్మిసిద ।
ఇరిరి నాల్కు దివస త్వరె యాకె మాడువిరి
ఇరలిక్కె బారదె అంద ॥ ౨౯ ॥

సెరెహొరెయారిల్ల తరుణియొబ్బళిహాళు
ఇరలి నా హేగె పేళెంద ।
పాదకె ఎరగి తా సాగి ముందకె బంద
బాగలకె బంద సుదామ ॥ ౩౦ ॥

హోగిరి హిందకె హోగిబరుతేనెనలు
బాగి కైముగిద శ్రీహరియు ।
ముందె బందను ఇందేనొ కొడలిల్ల
హెండతిగె హేళలేనెందా ॥ ౩౧ ॥

నింతను ఒణియలి మందిర సిగలిల్లా।
హెండతియ కండను సుదామ ।
మందిరవనెల్లవ కండను ఐశ్వర్య
చందదిందాభరణ కండ ॥ ౩౨ ॥

ఇందిరాపతియన్ను కండు బందుదరింద
బందితు సకల సంపత్తు ।
రవివార హాడిదరె రాజకార్యవాగువదు
బంజిగె మక్కళాగువవు ॥ ౩౩ ॥

బరడెమ్మె కరెయోదు బడతన హింగువదు
గురువార హాడిదవరిగె ।
శ్రీనివాసన ధ్యాన మౌనదిందలి మాడి
నానా సంపత్తు పడిదెరు ॥ ౩౪ ॥

అదర విషయ తిళిదు గతి మోక్ష ఇరలెందు
శ్రీహరి కొడు దేవ సిరియ ।
ఇదు భాగవతపెన్ని ఇదు భాగవతపెన్ని
ఇదు భాగవతకె కేళిగళు ॥ ౩౫ ॥

ఇదకె ప్రియను నమ్మ పురందర విట్ఠల
ఇదరింద ముక్తి కొడువను సత్య సత్య ।౩౬ ॥